

Da se poznamo!

Nas še najbrž ne poznate; na tem mestu se namreč še nismo videli. Zato se Vam moramo najprej predstaviti. Marijini otroci smo. Zbiramo se v Marijinem vrtcu, ki ga vodijo gg. salezijanci, sinovi velikega očeta mladine, blaženega Janeza Boska. Ni nas še mnogo; saj živimo komaj dve dobri leti. Malo nas je še torej; a

lahko se pohvalimo, da smo izbrani. Redno vsakih 14 dni imamo v svoji kapelici sestanke. Tudi med počitnicami smo jih imeli. Saj je prav v tem času za Marijine otroke največ nevarnosti. Na sestankih smo se vzpodbujali k stanovitnosti v lepem življenju. Tudi k sv. maši smo vsak dan hodili in krepčali svojo dušo pri angelski mizi. Zvečer pa smo pri oltarju Marije Pomočnice opravili večerno molitev. Pa ne smete misliti, da smo v zavodu. O, ne; mi smo fantje iz okolice; jest in spat hodimo domov.

Na praznik Marijinega rojstva, 8. sept., smo imeli veliko slovesnost — blagoslovitev prapora. Lep je naš prapor, a tudi drag. Pa saj smo sami nabirali darove, ker smo hoteli imeti res lep prapor. Marijin kip je umetniško delo akad. kiparja Tineta Kosa; prapor so pa izdelale požrtvovalne čč. sestre v Marijinem domu. Prapor nam je blagoslovil vlč. g. Koretič, škof. voditelj Marijinih vrtcev; njegovih bodrilnih besed, ki jih je ob blagoslovitvi govoril, ne bomo zlahka pozabili. Tudi č. g. katehet Pintar nas je počastil s svojim obiskom. Popoldne smo pa imeli v gledališki dvorani slavnostno akademijo. V izbranih besedah nas je v uvodnem govoru vnel k stanovitnosti vlč. g. vikar Al. Košmerlj, ki ga Marijini otroci že dobro poznamo. Na odru smo naredili majhen vrt z gredicami, na katerih so cvetele prave, žive astre. Med njimi je kraljeval Marijin kip, pred njim pa je veselo šumljal lep vodomet. To je bilo veselje! Godba je igrala, peli smo, deklamovali. Boter in botrca — gospod in gospa Trček, sta bila do solz ganjena; pa tudi drugim so se solze iskriale v očeh. Slovesnost smo zaključili z »zabijanjem žebeljev«, zlatih in srebrnih seveda. Končno smo še prisegli na svoj novi prapor, na naše »bojno znamenje«. Srce nam je drhtelo, lica žarela, ko smo dvignili svojo desnico proti praporu k prisegi. Marija jo je sprejela; mi se pa odslej s ponosom imenujemo »Marijine viteze«, kajti:

V Tvojem vrtu, ljuba mati,
tečejo nam dnevi zlati!